

BROJ ŽRTAVA U JASENOVCU RASTE BRŽE OD SVEMIRA

SPOMEN PODRUČJE jasenovac MEMORIAL SITE

POIMENIČNI POPIS ŽRTAVA
KCL JASENOVAC 1941-1945. » PREGLED I PRETRAGA POIMENIČNOG POPISA ŽRTAVA KCL JASENOVAC 1941-1945. »

SPOMEN PODRUČJE JA SENOVAC	DJELATNOST	POIMENIČNI POPIS ŽRTAVA KCL JASENOVAC 1941-1945.	SPOMEN OBLJĘZJA KCL JASENOVAC	PITAJU NAS	VJEŠTI	KONTAKT	INFO	LINKOVI	JAVNA NAVABA
-------------------------------	------------	---	----------------------------------	------------	--------	---------	------	---------	--------------

PREGLED I PRETRAGA POIMENIČNOG POPISA ŽRTAVA KCL JASENOVAC 1941-1945.

Parametri pretrage:

Prezime:	Gugo	Ime:	Drago
Općina rođenja:	Knin	Mjesto rođenja:	Kninsko polje
Godina rođenja:	1941	<input type="button" value="Prikaži"/> <input type="button" value="Novi upit"/>	

ZAHTEV ZA ISPIS PODATAKA IZ
POIMENIČNOG POPISA ŽRTAVA KCL
JASENOVAC 1941-1945.

POPIS KRATICA/IZVORA U POIMENIČNOM
POPISU ŽRTAVA KCL JASENOVAC
1941-1945.

Prezime: Ime: Ime oca: Rođen/a: Općina rođenja: Mjesto rođenja: Narodnost:

1 od 0

Evo što rade pacijenti u Upravi JU SP Jasenovac: na popis jasenovačkih žrtava uvrstili NN decu staru 37 godina

Pišu:
M. KOIĆ i NIKOLA BANIĆ

Uodgovoru iz Ministarstva kulture na upit iz *Hrvatskoga tjednika* o djelovanju Javne ustanove spomen-područja (JUSP) Jasenovac objavljenome u *Hrvatskome tjedniku* broj 767 od 7. rujna 2017. godine kao integralni dio odgovora iz ministarstva koristi se nekoliko rečenica teksta s mrežne stranice JUSP Jasenovac <http://www.jusp-jasenovac.hr/Default.aspx?sid=6284>.

“Poimenični popis žrtava KL Jasenovac rezultat je dosadašnjih istraživanja stručnih djelatnika Spomen područja Jasenovac. Kao i svi do sada objavljeni popisi žrtava jasenovačkih logora, nije konačan niti potpun, ali postoji mogućnost dopunjavanja podataka i ispravljanja eventualnih pogrešaka.”

Komunisti su i vlastiti popis žrtava u Jasenovcu iz 1956. godine, na kojemu je navedeno 9.928 osoba, smatrali neuvjerljivim. No nova garnitura nadmašila je komuniste. Broj žrtava iz 1956. godine s 9.928 porastao oko osam i pol puta na trenutačnih 83.837 u mrežnom jasenovačkom popisu. Ako popis žrtava nastavi rasti ovim tempom, svemir će postati premali za jasenovački popis. Prema dosadašnjim istraživanjima jasenovačkoga popisa može se reći da povećanje broja žrtava na popisu svakako nije rezultat opsežnih i detaljnih znanstvenih istraživanja temeljenih na činjenicama, već prepisivanja imena iz neznanstvenih propagandnih publikacija

Ne bi se moglo reći da je tekst u *copy-paste* maniri jer su se, primjerice, u odgovoru iz Ministarstva kulture potrudili umjesto kratice **KL Jasenovac** napisati **koncentracijski logor Jasenovac**. To je sigurno bio iznimno mentalni i fizički napor. Međutim, u odgovoru iz Ministarstva potkrao se netočan podatak da je “za svaki upis naveden izvor iz kojega su podaci preuzeti.” To nije točno kao što će biti jasno elaborirano dalje u tekstu. I ne samo da to nije točno, već se u jasenovačkom popisu navode izvori za koje nema objašnjenja u kraticama kao npr. fantomski izvor **KĆ-NAŠ**. Nije jasno što to znači osim da sigurno nije početak **Očenaša**.

Willy i Vilma kao Viktor i Viktorija

U jasenovačkom popisu nalazi se petoro navodnih žrtava kod kojih se ne navodi izvor podataka. Te žrtve iz fantomskih izvora su **Gizela Büchler**

čancima kod Našica. Prema iskazima rodbine, deportirana je 1942. godine, ali mjesto deportacije nije poznato. Za hermeneutičare podatak da se majka Gizele Friedländer/Büchler zvala Nina kao i čelna osoba Ministarstva spomenutoga na početku. U digitalnome arhivu Yad Vashema je u zapis s istovjetnim podatcima o deportaciji na nepoznato mjesto 1942. godine Giselina supruga **Willya Friedländera**. Kao primjer koliko daleko zadiru te metastaze u jasenovačkom popisu treba navesti i da se na tome popisu nalazi **Vilma Büchler** iz Feričanaca, ime oca i godina rođenja nisu navedeni. U napomenama se kao izvor podataka navodi komunistički popis iz 1964. godine, inačica koja se u mrežnom jasenovačkom popisu navodi pod kraticom SZSJ64 i alternativno prezime **Brihler**. U digitalnome arhivu Yad Vashema može se naći samo jedna Vilma Buchlerova iz Vyhne u Čehoslovačkoj. To je blizu Feričancima otprilike koliko je popis blizu istini. Gore navedeni **Josip Kramer** nalazi se u digitalnom arhivu Yad Vashema, ali ne kao žrtva, već je spomenut na popisu židovskih odvjetnika iz lipnja 1942. godine.

Djeca u četvrtome desetljeću?

Poseban su slučaj dvije dječje žrtve. Radi se o dva bezimena djeteta istoga prezimena Jovanović iz sela Pauče u općini Levanjska Varoš zapadno od Đakova. U popisu se navode kao **nn-dijete Jovanović**, a razlikuju se prema imenu oca, tj. umjesto muških upisana su ženska imena **Ana** i **Anka**. Prema podatcima iz mrežnoga jasenovačkog popisa, djeca su ubijena 1942. godine u Jasenovcu, ali uopće se ne navodi izvor ovih podataka. Ovo je uvod u jednu krucijalnu i samo naizgled komplikiranu temu. U jasenovačkom popisu nalazi se ukupno desetoro bezimene tj. **nn-djece** prezimena Jovanović, svi iz Paučja, a u rubrici ime oca navodi se ime **Ana**. U popisu je još četvero bezimene tj. **nn-djece** prezimena Jovanović iz Paučja kod kojih se u rubrici ime oca navodi ime **Anka**. U jasenovačkom popisu iz sela Pauče kod Levanjske

Varoši nalaze se **Ana Jovanović**, rođena 1905. godine, otac Stevan i **Anka Jovanović**, rođena 1906. godine, otac Mitar. Ovo je naizgled školski primjer dokaza hrvatske genocidnosti. U logoru smrti ubijeno četraestoro djece i njihove majke. Ključna riječ u ovom slučaju je **naizgled**. Sve je u ovom slučaju drukčije nego što se na prvi pogled čini. Vrlo su čudni podaci u napomenama kod bezimene djece iz žrtava. Kako je već gore navedeno, kod dvoje bezimene djece u napomenama ne piše baš ništa pa čak niti izvor podatka koji se navode u jasenovačkom popisu. Kod ostalih u napomenama piše „dete“, tj. u 11 slučajeva piše „dete“ i redni broj npr. „dete 1“. Brojevi kod djece nisu kontinuirani pa tako npr. u slučaju nn-djece Jovanović (Ana) nedostaju redni brojevi 3 i 4. Druga je zanimljivost da se u dvanaest slučajeva kao izvor navodi popis žrtava rata, ali ne uobičajena inačica koju kao izvor za oko tri četvrtine svih navodnih žrtava koriste autori mrežnoga jasenovačkog popisa poznata pod kraticom SZSJ64, već inačica komunističkoga popisa iz 1964. godine koju je ratne 1992. godine objavio tzv. Bošnjački institut iz Züricha (BI.64).¹

Čudno odstupanje od prakse u kojem se sveprisutni izvor SZSJ64 u samo dvama slučajevima navodi kao jedan od izvora uz BI.64. Ovo implicira da se u SZSJ64 ili u „originalu“ iz 1964. godine nalaze podaci o samo dvoje, a ne o ukupno četraestoru stradale djece, a ostali su „nađeni“ kasnije. Osim dvije navedene inačice komunističkoga popisa iz 1964. tj. SZSJ64 i BI.64, ima ih još. U popisu žrtava rata srpskog Muzeja genocida (dalje u tekstu kao SMG) podaci su o nn-djeci Jovanović u kontinuiranome brojčanom slijedu bez prekida kod 3 i 4. Muslimanska i srpska inačica komunističkog popisa iz 1964. godine objavljene su 1992. pa ne čudi da su u tim popisima slične promjene kojih nema u starijim inačicama. Međutim, vrag se kao i obično krije u detalju. U ovome slučaju u srpskome SMG sva nn-djeca Jovanovići i njihove navodne majke Ana i Anka su iz Čenkova, a ne iz Paučja. Premda su oba sela u

općini Levanjska Varoš, ovo ukazuje da se podatci o žrtvama u popisima mijenjaju prema potrebi i afinitetu autoru. Neuobičajen izbor izvora podataka i međusobno izuzetno velike kontradiktornosti ukazuju da su podatci o navodno stradaloj djeci znanstveno izuzetno neuvjerljivi i u normalnim prilikama takvi se podatci ne tretiraju kao znanstvene istine.

Kod osmoro bezimene djece prezime na Jovanović iz sela Paučje kod kojih se kao ime oca navodi Ana u napomenama iz brojčane oznake djeteta piše da je rođeno 1905. godine. Isto se ponavlja i kod troje bezimene djece prezimena Jovanović kod kojih se kao ime oca navodi Anka, promijenjena je samo godina rođenja npr. „dete 3, rođena 1906.“

Pametnjakovići se tježe da su četrdesete nove dvadesete, a u jasenovačkome popisu čini se da su već davno zaključili da su četrdesete u stvari djeće godine. Kod osmoro bezimene djece prezimena Jovanović iz sela Paučje kod kojih se kao ime otca navodi Ana u napomenama iz brojčane oznake djeteta piše da je rođeno 1905. godine. Primjerice, u jednome slučaju u napomenama piše „dete 1, 1905.“, a u ostalih sedam slučajeva ja-

sno se navodi „dete 2, rođena 1905.“. Isto se ponavlja i kod troje bezimene djece prezimena Jovanović kod kojih se kao ime otca navodi Anka, promijenjena je samo godina rođenja npr. „dete 3, rođena 1906.“. Da rekapituliramo, kod osmoro navodnih dječjih žrtava u jasenovačkome popisu piše da su djeca rođena 1905. godine, a kod troje da su rođena 1906. godine. Kratko objašnjenje za antifa troglodite. Kod svih žrtava piše da su stradali 1942. godine, a ako su rođeni 1905. godine, to znači da bi u trenutku smrti imali oko 37 godina. U tim godinama možete se zvati zaigranim ili kako već prema dijagnozi, ali nitko osim pacijenata s istoga odjela i genderista ne će vas nazvati djetetom, ma kako bili zaostali.

Prozor u kaos

Kaos možemo definirati kao previše podataka i premalo znanja o njima. Naše neznanje možemo opravdati tako da nerazumljive procese i njihove posljedice proglašimo slučajnim događajima. Kaos podataka možemo shvatiti ako znamo inicijalno stanje ili neko međustanje. U slučaju jasenovačkoga kaosa to su razni usporedivi popisi žrtava. Jedan od najstarijih popisa jasenovačkih žrtava kreiran 1956. godine može se naći u dosjeu Ante Pavelića u Hrvatskome državnem arhivu (HDA). Na tom popisu nalazi se 9.928 žrtava,² od toga 7.099 iz Jasenovca³ i 2.829 iz Stare Gradiške.⁴ Na tom popisu je 11 Ana, Anica i Anki Jovanović i dvije Ane Ivanović. U trećoj Miletićevoj knjizi nalazi se popis žrtava iz 1956. godine iz optužnice protiv Ante Pavelića na kojem je otprilike upola manje imena (5.203) nego na popisu iz HDA, a od toga su četiri Ane, Anke i Anice Jovanović.⁵ Tri od četiri s Miletićevog popisa imaju identične ekvivalentne na popisu iz HDA, a četvrta Anka Jovanović (1929., Otok), navodno stradala 1941. godine u Jasenovcu identična je po svemu osim po prezimu Anki Ivanović iz HDA popisa. Ne radi se o slučajnim pogreškama jer takvih dvojnika ima i u mrežnom jasenovačkom popisu. Primjerice, **Branka Jovanović i Branka**

Ivanović, svi ostali podaci identični su. Godina rođenja 1937., otac Miloš, Gornji Podgradci, stradala 1942. godine u Jasenovcu. Kod obje se čak navodi stratište Mlaka. Ovakvom tehnikom umnažanja nije bilo teško doći do preko 20.000 dječjih žrtava u Jasenovcu. Ni na jednometu od tih dvaju popisa (HDA i Miletić) nema Ane i Anke Jovanović ekvivalentne imena iz mrežnoga jasenovačkog popisa. Na oba popisa najsličnija Ani i Anki majkama četraestoru djece iz Paučja je Anka Jovanović rođena 1907. godine, otac Stevan. U slučaju dviju žrtava s mrežnoga popisa JUSP Jasenovac jedna ima isto ime, a druga isto ime oca, a obje imaju približne, ali ne i iste godine rođenja, a najveća razlika je da je Anka Jovanović s popisa iz 1956. godine (HDA) rođena u selu Radonja Luka kod Sunje, a ne u Paučju kod Đakova. U ovome slučaju inicijalna je žrtva prema podatku s popisa iz 1956. godine (HDA) rodila iz Radonje Luke, u srpskome popisu poznatom iz 1992. godine (SMG) dvije ekvivalentne žrtve rodile su iz Čenkova, a trenutačno se na mrežnog jasenovačkog popisu (JUSP) iste osobe navode kao žrtve iz Paučja. Čenkovo i Paučje sela su u istoj općini pa se to čini sitnom pogreškom. Međutim, kako je već rečeno, u kaosu ima sustava, a vrag je uvijek skriven u detalju. U selu Paučje od početka 1943. godine bio je partizanski logor.⁶ Povezano s logorom postojao je i partizanski prijek sud koji je vjerojatno samo štambljao kosti kojima su se punili okolini šumski jarci. Relokacijom žrtava stvarnih ili izmišljenih u mjesto gdje je bio partizanski logor smrti pere se nečista savjest i prebacuje krivnja na

drugu stranu. Ako je to slučaj s Paucjem, nema razloga da i u drugim slučajevima nije tako.

Veći od svemira

U mrežnog jasenovačkog popisu JUSP Jasenovac osim već spomenutih Ane Jovanović (1905., Stevan) i Anke Jovanović (1906., Mitar) iz Paučja koje se navode kao očevi četraestoru djece iz Paučja nalazi još 35 Ana, Anica i Anki Jovanović i dvije Ane Ivanović. Zanimljivo je da nema niti jedne koja bi prema podatcima u potpunosti bila podudarna s nekom žrtvom iz dvaju gore navedenih popisa iz 1956. To ukazuje na goleme razmjere metamorfoze podataka na popisima žrtva tijekom vremena. Broj Ana, Anica i Anki Jovanović na mrežnog jasenovačkog popisu je s 11 iz 1956. godine narastao na trenutnih 37, uz to neke Jovanoviće su postale Ivanoviće ili obratno, a mijenjala su se mjesta i godine rođenja. U ovome slučaju popis nije postupno rastao već je 11 starih žrtava iz HDA u jednom trenutku nestalo, a 37 novih je nastalo. Na komunističkome popisu iz 1964. godine (SZSJ64) pojавilo se 36 novih žrtava, a još jedna žrtva koja se nalazi na mrežnog jasenovačkog popisu (JUSP) iz kasnijega je izvora podataka. Ima ih vrlo bliskih godina rođenja, iz susjednih sela, sličnih imena očeva, ali sve izgleda kao da je netko bacio stari popis pa se novi pisao po sjećanju i dodalo se pokoje ime za svaki slučaj i tako nekoliko desetaka puta. Možemo zamisliti što su sve stavljali na popis iz 1956. godine kad su čak i komunisti bili uvjereni da je neuvjerljiv, a nova ih je garnitura očito nadmašila. U jasenovačkog popisu sve

je promjenjivo osim mjesta smrti, to je konstanta čak i kad postoje brojni dokazi koji to pobijaju. U takvim uvjetima nije čudo da je broj žrtava iz 1956. godine s 9.928 porastao oko osam i pol puta na trenutnih 83.837 u mrežnog jasenovačkog popisu. Moglo bi se reći da popis raste brže od svemira. Ako se nastavi ovim tempom, svemir će postati premali za jasenovački popis. Prema dosadašnjim istraživanjima jasenovačkog popisa može se reći da povećanje broja žrtava na popisu svakako nije rezultat opsežnih i detaljnih znanstvenih istraživanja temeljenih na činjenicama, već prepisivanja imena iz neznanstvenih propagandnih publikacija.

U ovome tekstu pokazane su neke moguće tehnike povećanja popisa. Generalno, stvoriti se kaos u kojem se naizgled sve odvija slučajno. U tome prividnom kaosu sve se pogreške i prijevarne jednostavno objasne slučajnošću ili teorijom zavjere. Ako ni to ne pomaže, uvijek su na raspolažanju politička etiketiranja. U takvim uvjetima jasenovački popis mogao bi se beskrajno povećavati. Konkretno u ovome slučaju od dvaju krajnje sumnjičivih podataka o dvoje bezimene djece za koje nema izvora podataka i koji ne mogu proći znanstvenu verifikaciju može se kao u gore navedenim primjerima kreirati 16 papirnatih žrtava, a dubinskom provjerom pojaviti ih se još 35. Naravno da znanstvena verifikacija nije ni potrebna sve dok imate političku podršku od vlasti koja vas citira u odgovorima. Čudi da su kreatori popisa u ovome slučaju bili toliko neambiciozni i zaustavili se na relativno malom broju žrtava, a tako im je dobro krenulo u smjeru antifa-satire. Ovakve satire lako se i brzo rješavaju. Potrebna je samo politička odluka kojoj prethodi **prosvjetljenje**.

Pater noster, qui es in celis, sanctificetur nomen tuum. Adveniat regnum tuum. Fiat voluntas tua, sicut in celo et in terra. Panem nostrum quotidianum da nobis hodie, et dimitte nobis debita nostra sicut et nos dimittimus debitoribus nostris. Et ne nos inducas in tentationem, sed libera nos a malo. Amen.

